

ಯೋನಾತಾನ

ಬಡಲುಗೊಂಡ ರಾಜನಿಷ್ಠೆ

ಕಾರ್ತೇಂಜನ ವಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ನೌಕಾಹಡಿಯನ್ನು ದಾಟಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅತ್ಯು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಸಿಸಿಅಯ ಮುಖ್ಯಾತ್ಮಾದ ಸಿಹಿಯೋನನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದರು. ಮೂರು ನೂರು ಶತ್ರುಗಳಿಂತರಾದ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ಅವಲಗೆ ತೋಲಿಸಿ, ದಂಡೆಯ ಮೇಲನ ಬುರುಜಿನತ್ತೆ ಹೋಣಿಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಾನು ಆಜ್ಞಾಹಿನಲು ಆ ಬುರುಜಿನ ತುದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಂಗೆ ಧುಮುಕಲು ಹಿಂಜಲಿಯದ ಒಬ್ಬನಾಡರೂ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.” ಸಹಿಯೋ ಮುಂದುವರಿದು, ಜಳಿಂಜಿಪ್ಪು, ಪೈಲಿಯ ಹಾಳೆ ಯವನನ್ನು ಸುಷ್ಪಿಜಿಷ್ಟು. ಕಾರ್ತೇಂಜ ನವರು ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಶರಣ ಮಾಡಿ, ಅನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಕೇಂಡುವದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲದ ನ್ಯಾಬಿನಿಷ್ಠೆಯು ಶ್ವರೂಪ ಅವಲಗೆ ಜಯ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಈ ಕರ್ತೆಯಿಲ್ಲನ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಯೋನಾತಾನನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಎದ್ದು ಕಂಡಿತು - ರಾಜನಿಷ್ಠೆ. 1 ನಮುವೇಲ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿನ ನಮಾನ್ಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವನೂ ಒಬ್ಬನು. ಅವನು ನೋಲನ ಹಿಲ ಮರನು, ರಾಜತ್ತು. ಯೋನಾತಾನನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು - ಭಯಿಬಿಲ್ಲದ ಯೋಧ, ತನ್ನ ಸೇನೆಯಿಂದ ರಾಜ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹಡೆದ ಒಬ್ಬ ಸೇನಾಹತಿ, ಮಾನವ ತ್ರೈತಿಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಗುಣವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ, ದೇವರಳ್ಲ ಅತ್ಯಾರ್ಥಿತವಾದ ನಂಜಕೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಹಲಿಂದ್ರ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದವನು ಮತ್ತು ತಾನು ಗಮನಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ನಿಲಿಟ್ಟನುವದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಿದವನು ಅವನ ಪ್ರಕಾಶಮನವಾದ ಗುಣವು ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನ ರಾಜನಿಷ್ಠೆ

ರಾಜನಿಷ್ಠೆಗೆ ಬಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಹೋಳಿಸುವ ದೇವರ ಅಜ್ಞಿಗಳನ್ನು ಯೋನಾತಾನನು ಅಲಿಡ್ದನು (ಬಿಂಜನಕಾಂಡ 22:28; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 27:20; ಧರ್ಮಾಂತರದೇಶ ಕಾಂಡ 7:9; ಜ್ಞಾನೋಳಿತ್ತ 24:21; ಇತ್ಯಾದಿ.). ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ ದೇವರ ಜಿತ್ತಪನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದರಿಂದ ಎಜ್ಞರವಹಿಸಿದನು. ಅವನ ನ್ಯಾಬಿನಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣಬ ಮೂರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು.

ದೇವರಿಗೆ ರಾಜನಿಷ್ಠೆ (14:45)

ಯೋನಾತಾನನ ಕುಲತು ನಾವು ಗಮನಿಸುವ ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲ, ದೇವ ರೊಂದಿಗೆ ಬಡನಾಟಿರುವ ಮತ್ತು ನರವಶಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂತೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. 1 ನಮುವೇಲ 14:ರೆಣ್ಣ ಹೇಳುವಂತೆ, ಯೋನಾತಾನನು ತನ್ನ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ಹೊರುವವಸಿಗೆ, “ಸುಸ್ತುತಿಯಲ್ಲದ ಈ ಕಾವಲುದಂಡಿನವರಿಗೆ ಬಿರೋಧವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ ಬಾ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಿಹೋಧನು ತಾನೇ ನಮಗೋಣರ್ಥ ಕಾಯ್ದ ನಡಿನುವನು. ಬಹುಜನಲಿಂದಾದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜನಲಿಂದಾದರೂ ರಚಿಸುವದು ಯಿಹೋವಸಿಗೆ ಅನಾಧ್ಯಾಲ್ಲ.” ದೇವರಳ್ಲ ಯೋನಾತಾನನ ನಂಜಕೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು (14:12).

ದೇವರ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿನ ರಾಜಸಿಷ್ಟೆಯ 1 ಸಮುದ್ರೆಲ ಹೃಸ್ತಕದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಗತ್ತೊಲಿನ ದೈತ್ಯನನ್ನು ದಾಖಿಲಿಸು ಕೊಲ್ಲುವದನ್ನು ಯೋನಾತಾನನು ಮತ್ತು ಸೋಲನು ನೋಡಿದಾಗ, ದೇವರ ಹಸ್ತಪನ್ನು ಯೋನಾತಾನನು ಕಂಡನು (19:5). ಸೋಲನು ಹೊಟ್ಟೆಂಜಿಜ್ಜಿನಿಂದಾಗಿ ಯೋನಾತಾನ ಮತ್ತು ದಾಖಿಲಿನನ್ನು ಬೇರೆಡುವರಹಿಸ್ತಿರು. ದೇವರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿಡ್ದಾನೆಂದು ಅಂತಿ, ತನ್ನ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೂ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಹಡೆದನು (20:42). ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೊನೆಯ ಬಾಲ ಬೇರೆಯಾದಾಗ, ಅಲ್ಲ ಯೋನಾತಾನನ ನಂಜಕೆಯ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು (23:16). ಯೋನಾತಾನನ ನಂಜಕೆಯ ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ಬಲನೀಡಿತು.

ಈ ನಿಂಬಂಶಗಳ ಯೋನಾತಾನನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉನ್ನತವಾದ ಬಿಶ್ವಸೀಯಾಗಿ ಹಲಿಜಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವರಲ್ಲಿನ ನಂಜಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅವನು ಭಾಲೋಕದ ಬಿರನ್, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಇನ್ನುತ್ತೆಯಂದ ಉನ್ನತಕ್ಕೆಲಿನು! ದೇವರ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೆಂದು ನಾಥನವಾಗಿಂತೆಂದು ಯೋನಾತಾನನು ಬಯಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯಷ್ಟು, ದೇವರಲ್ಲ ಅಹಾರವಾದ ಬಿಶ್ವಸಂಬಿಳಿದ್ದನು. ದೇವರ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಅವಲಂಭಸಿದ್ದಿಲಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು (c.f. ಮಾರ್ಕ 11:24).

ದೇವರ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜಸಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿವಲನುವದಾದರೆ, ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಿಂತ ಬಿಗಿಲಾದದ್ದು ಬೇರೆಯಾದಿಲ್ಲ - “ಅವನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲನ ಮಾಡಿದನು!” (14:45ಇ).

ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿ ರಾಜಸಿಷ್ಟೆ (18:1)

ಯೋನಾತಾನ ಮತ್ತು ದಾಖಿಲ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮತ್ತು ಬಧ್ಯವಾದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು (18:3, 4). ಈ ಸ್ನೇಹದ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯು ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಿಗೆಬಬ್ರಿಯ ಕೊಡುವದರ ಮೂಲಕ ದೃಷ್ಟಿಕಲನಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು ಒಬ್ಬಿಗೆಬಬ್ರಿಯ ಒಂದಾಗುವದನ್ನು ಜಿತಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋನಾತಾನನೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದಾಖಿಲನೊಂದಿಗೆ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಿತ್ತು; ದಾಖಿಲನೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯೋನಾತಾನನೊಂದಿಗೆ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಿತ್ತು. ಈ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯು ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿ ತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನ ಶೈಕ್ಷಿಕವಾದ ಬಂಧನವಾಗಿತ್ತು.

ತಾನು ಅರನನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಹಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋನಾತಾನನಿಗೆ ತಿಜಿದಿದ್ದರೂ (23:17), ಅವನಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಷ್ಟು ಎಂಬುದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಾಖಿಲನ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ರಾಜಸಿಷ್ಟೆಯ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆಬಂಧು ಒಳ್ಳೆದನ್ನೇ ಬಯಸಿತು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಸ್ನೇಹವು ತ್ಯಾಗದ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆಂದು ಯೋನಾತಾನನು ನಮ್ಮೆ ತೊಲಿನುತ್ತಾನೆ.

ಯೋನಾತಾನನ ಸ್ನೇಹವು, ಸ್ವೇಜ ಸ್ನೇಹವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಗುಣದಿಂದ ತುಂಜತ್ತು: “ಅನಂದ” (19:1, “ಭಕ್ತಿ”: NEB); ಹಾಮಾಣಿಕರೆ (20:9); ಬಧ್ಯವಾದ ಫೀತ (20:42; 2 ಸಮುದ್ರೆಲ 1:26); ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಲಪಡಿಸುವ (23:16).

ಕೀರ್ತನೆ 133ನ್ನು ಓದುವಾಗ, ಯೋನಾತನ ಮತ್ತು ದಾಖಿಲರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ನೆನಹಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಬತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯು ಈ ಸ್ನೇಹದ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿವಲನುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಬತಿಹಾಸಿಕದಲ್ಲ ಎಷಬಿನೊಂಡಾನ್ ಮತ್ತು ಹೆಲ್ಮಾಹಿಡಾನ್‌ರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಿವಲನುತ್ತದೆ. ಮನ್ಯಾಣನಿಯಾದ ಯಾದ್ಯದಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ವೈರಿಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟಿ. ಹೆಲ್ಮಾಹಿಡಾನ್ ಅನೇಕ ಗಾಯಗಳಿಂದ ರಕ್ತಿಸಿತ್ತಾಗಿ ಜೀಳುವವರೆಗೆ ಕಾಡಾಡಿದರು. ಎಷಬಿನೊಂಡಾನ್, ತನ್ನ

ಸ್ನೇಹಿತ ನತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನೇನೆಸಿ ಅವನು ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಯೇ ಜಟ್ಟಿ ಹೊಂದೆ ತಾನೂ ನಾಯಿಪದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ತಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡರೂ, ನೇರವು ಬಂದು ಇಬ್ಬರನ್ನು ರಚಿಸುವರೆಗೂ ಕಾಳಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಆ ದಿನದಿಂದ ಅವರ ಸ್ನೇಹಕವು ಗಾಯೇ ಮಾತಾಯಿತು. ಫೇಜಿಯದ ಸೇನೆಯ ಸೇನಾಪತಿಗಳಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಒಂದೇ ಹದಿನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ, ಅವರು ಜೀವದಿಂದಿರುವವರೆಗೂ ಯಾವ ವೈಮನಸ್ಸಾಗಲ ಅಥವಾ ವೈರತ್ಯವಾಗಲ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯವಿರಾಲ್. (Cf. ಜ್ಞಾನೋಽತ್ತಿ 17:17ಎ; 18:24ಜ.)

ಒಬ್ಬ ಮರಣಾಗಿ ರಾಜನಿಷ್ಠ (2 ನಮುವೇಳ 1:23)

ಯೋನಾತಾನನ ಈ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯು ರುಹಿನೆಲಾರದ ಬಿರನ್ತಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿತು. ಇನ್ನೂಯೇ ಅನ ಮುಂದಿನ ಅರನನಾಗಿ ದಾಖಿಲನನ್ನು ದೇವರು ನೇಬಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವನು ಅಲಿಡ್ದನು. ದೇವರ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿನ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯು ದಾಖಿಲನನ್ನು ಬೆಂಬಲನುವಂತೆ ನಡೆಸಿತು (23:17). ದಾಖಿಲನೆಗೊಂಡಿಗಿನ ಅವನ ಸ್ನೇಹಕವು, ನೌಲನ ದುಷ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ನಕ್ಕಿಲಿನದೇ ದಾಖಿಲನೆಗೊಂದಿಗೆ ನಂಜಗಸ್ತನಾಗಿಯವದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು (20:2, 9; 23:17). ಆದರೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಶುಲತಾದ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯು ನೌಲನನ್ನು ಬೆಂಬಲನಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು! ಅವನ ಎಂಬ ಹೃದಯವು ಈ ಬಿರನ್ತಗಳನ್ನು ತಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಿಧ್ಯಾಲಿನಬೇಕೆಯಾಗಿತು. ಅವನು “ವೇಣ್ಣಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಿಪವನಾಗಿ” ತೇಳಿಬಂದನು. ಇಲ್ಲವೇ, ಅವನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ “ಜಮತ್ವಾರದ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು” ಅಡಿದನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು!

ಯೋನಾತಾನನು ನೌಲನ ಜೊತೆಗೆ ಉಳಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನು, ಆದರೆ ದೇವರು ಮತ್ತು ದಾಖಿಲನಿಗೂ ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಡೆಕೊಂಡನು (23:16, 17). ನೌಲನ ಶೂರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲ, ಯೋನಾತಾನನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಡೆಕೊಳ್ಳುವದು ಕಷ್ಟವೆಂದೆನಿಸಲಾಗಿ. ನೌಲನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅನೊಣ್ಯಾವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಯೋನಾತಾನನಿಗೆ ತಿಜಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೌಲನ ಪ್ರತಿಭಾರನೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ದೇವರು ಅರನಸಿಂದ ದೂರವಾದನು ಮತ್ತು ದುರಾತ್ಮಕವು ಆಳಿತೊಡಗಿತು. ನೌಲನ ಮಹಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲ ಯೋನಾತಾನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗಿದ್ದನು. ಆ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಲಿಂಬಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಬಹುಶಃ ನೇನೆಸಿದನು. ಅವನ ಆಯ್ದುಯು ತಲಿಣವಾದ ಪರಿಷ್ಕಾರೆಯನ್ನು ತಂಡಿತ, ಆದರೆ ಯೋನಾತಾನನು ತನ್ನ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಿಂತಿಗೆಯಾಲ್ಲ (20:30-33).

ನೌಲನ ಗಿಲೆನ್ನೇರದ ಬೆಂಬ್ಬಕ್ಕೆ ನೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಯೋನಾತಾನನು ಅವನೊಂದಿರಿದ್ದನು. ಆ ಬೆಂಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ತಂಡೆ ಮತ್ತು ಮರಗು ಒಟ್ಟಾಗಿ ತೇಳಿಹೊಳೆದರು.

ಮರ್ಕಾಳಿ ಹಿತ್ಯಾಗಳಿಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಆಜ್ಞೆ ಇದೆ (ಯಾಜಕರಾಂಡ 20:9; ವಿಶೋಽಜನ ಕಾಂಡ 20:12; ಇತ್ಯಾದಿ.). ಯೋನಾತಾನಂತೆ ಯಾವ ಮರ್ಕಾಳಿ ತಂಡೆ ತಾಯಗಳಿಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಆಶೀ ಪಾದ ಹೊಂದುವರು. ದೇವರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಂಡೆತಾಯಗಳಿಗೆ ಸಿಷ್ಟೆ ತೇಳಿನಿಲ್ಲವರಿಂದ ಇನ್ನಾಳಿತ್ತಾಯ ಬರುವಾಗ ದೇವರನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದು ಉತ್ತಮ. ಎಷ್ಟೇ ನೋವಾ ದರೂ ನಲಿಯೇ! (ಮಾತ್ರಾಯ 10:34-39).

ರಾಜ ಸಿಷ್ಟೆಯ ಹಾತಗಳು

ದೇವರಿಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದಿರುವದು ನಂತರೋಽತ್ಯಷ್ಟವಾದದ್ದು. ದೇವರಿಗೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಡೆಕೊಳ್ಳುವದು ನಂತ್ರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ

ನಂದಭಣಗಳ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲ ಅಂತಹ ದಿನನಬೇಕು! ತಿಂತ್ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳಿಯುವಂತೆ, ಇಷಠ್ ಬಾನರ್ ಅವರು ಜಾನ ಆಡಿಗೆ ಸುಡಲ್ಪುವಾಗ ಆಗುವ ವೇದನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಅಗ ಜಾನ್ ಆಡಿಯವರು ಹೀಗೆ ನುಡಿದರು - “ನನ್ನ ತಲೆಯಿಲ್ಲರುವ ಕೂದಲುಗಳ ನಂಬೈಯಷ್ಟು ನನ್ನ ಜೀವಮಾನ ಕಾಲಗಳಿಂದೆ, ನಾನು ತಿಂತ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳಿಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ನುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನು.” (Cf. ಕಿರಣನೆ 18:1; 91:14; ವಿಮೋಜನಕಾಂಡ 22:28.) ದೇವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಯಂದ ನಡಕೊಳ್ಳುವ ಕೂಲಿತು ಯಥ್ದರ್ಭಾಗ ನಗಾಲ ಬಾಲನುವ ಒಬ್ಬ ಖಡಗನ ಕರೆಯಂದ ತಿಂತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವನು ಜಿಗಾಲದ ಶ್ರಯಾಂತರ ನಂಕಟ್ಟಿಗಳ ಕೂಲಿತು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಹತ್ತಿ ಬರೆದನು - ಕನಿಕರಬಿಲ್ಲದೇ ಕೂರೆಯವ ತಣ್ಣಿಗೆ ಜಿನುವ ಗಾಳಿ. ಹಸಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬೆತ್ತುಲೀಕನ. ಮುಕ್ತಾಯದಳ್ಳ ಅವನು ಹೀಗೆ ಬರೆದನು: “ಅದರೆ ಅಮ್ಮಾ ಅದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಾಯಲಾ ಸಿದ್ಧರು.” ದೇವರೊಂದಿನ ನಮ್ಮ ನಂಬಂದರ್ಭಾಗ ಅಂಥ ನಿತ್ಯ ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕು.

ಕುಂಬಂಬ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಣಿಕೆಲಗರೆ ತೋರುವ ನಿತ್ಯಯ ತಣ್ಣಿ ಎಂದಿಗೂ ಒಬ್ಬವರಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಎಂಬಲಹತ್ತದೆ! ಯೋನಾತಾನನು ನೌಲನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಗಳಲ್ಲದೇ ಅವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಯಂದ ನಡಕೊಂಡನು. ಅದರೇತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅವನನ್ನು ಯಾನವಾಗಿರಲು ಕೂಡಳಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಾಯಿ, ನಿರ್ಬಿಂದು ನಕ್ಯಗಳ ಕೂಲಿತು ಮಾತಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು! (19:1-36; 20:30-33). ನಮ್ಮ ಕುಂಬಂಬದರು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರು ತಪ್ಪವಾಗ ಮತ್ತು ತಿಂದುವಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದಳ್ಳ, ನಾವು ನುಮ್ಮನ್ನೇ ಕುಂತಕೊಳ್ಳುವದು ನುಲಭ. “ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂಥ ಭಾವನೆ ನಲಿಯಲ್ಲ! (ಜ್ಞಾನೋಂತ್ರ 27:6, 9, 17; ಗಲಾಕ್ಯ 4:16).

ಒಬ್ಬ ಭರ್ಯಾಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರ್ಣಿಕೆನನ್ನು ಮರಳವು ಅವಲಿಡಿದಾಗ, ಅವನ ವಿಷಯದಳ್ಳ ಸ್ವರ್ಣಿಯ ನುಂದರ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ. 2 ನಮುವೇಲ 1:19-27ರ ಮಾತುಗಳ ಯೋನಾತಾನನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿತು:

ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರೇ, ನಿಮ್ಮ ಚೈಫವಪು ನಿಮ್ಮ ಗುಂಡಗಳ್ಲಿ ಮಣಿ ಹಾಲಾಗಿ ಹೊಳಣತು. ಅಯ್ಯ್ಯೇ, ಹರಾಕ್ತಮಾಲಾಗಳೇ, ಹೇಗೆ ಹತರಾದಿ! ಈ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಗತ್ತ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಂತುಕೊಂಡಿಲಿ; ಅಷ್ಟೇರೋನಿನ ಜಿಂದಿಗಳಲ್ಲ ನಾರಬೆಡಿಲಿ. ಫಿಳಿಷ್ಟಿಯರ ಹೆಂಗಸರು ನಂತೆಳಿಂಬಿನಾರು; ನುಸ್ತಿಯಲ್ಲದರ ಸ್ತೀಯರ ಉಲ್ಲಾಸಿನಾರು. ಗಿಲ್ಲೊಳಗೊಂಡಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಂಜೂ ಮಾತ್ರಯೂ ಸ್ವೇಂದ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಹಳಸುವ ಹೊಲಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೊಳಣಿ; ಅಲ್ಲ ಹರಾಕ್ತಮಾಲಾಗಳ ಗುರಾಂಗಿಂತ ಜಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ನೌಲನ ಗುರಾಂಗಿಯೂ ಅಭಿಕೃತನಿಸುವವನ ಗುರಾಂಗಿಯಂತೆ ಜಿದ್ದಿ. ಯೋನಾತಾನನ ಜಲ್ಲಿ ಹತರಾದರವರ ರಕ್ತವನ್ನು ಹಿಂಬಿದೆಯೂ ಹರಾಕ್ತಮಾಲಾಗಳ ಕೆಬ್ಬಿನ್ನು ಭೂಂಜಿಸದೆಯೂ ಬಿಂತಿರಾಲ್ಲ. ನೌಲನ ಕತ್ತಿಯ ವ್ಯಾಘರಾಗಿಯೂ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರಾಲ್ಲ. ನೌಲ ಯೋನಾತಾನರು ಶ್ರೀಯರು ಮನೋಽಕರಿಯಾ ಆಗಿದ್ದಿರು; ಅವರು ಜಿಂಬಿನುವಾಗಿಲ್ಲ ನಾಯಲೂ ವಾಗಿಲ್ಲ ಅಗಲದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಹಂಡಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೇಗೆವುಳ್ಳವರು; ಸಿಂಹಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವುಳ್ಳವರು. ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲ ಸ್ವೀಯರೇ, ನೌಲನಿಗಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿಲಿ; ನಿಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸಕರವಾದ ರಕ್ತಾಂಬರಗಳನ್ನು ಉಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನುವ್ವಾಂಬರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದವನು ಅತನೇ ಅಲ್ಲವೋ? ಅಯ್ಯ್ಯೇ, ಹರಾಕ್ತಮಾಲಾಗಳೇ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಡಿದು ಹೋದಿಲಿ! ಯೋನಾತಾನನು ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಟಗಳಲ್ಲ ಹತನಾಗಿ ಜಿದ್ದಿಷ್ಯಾನಲ್ಲ. ಯೋನಾತಾನನೇ, ನನ್ನ ನಹೋಳದರನೇ, ನಿನಗೋಳಂಸ್ತ್ರ ನನ್ನಿಂದ ಬಹು ನಂಕಟಪುಂಬಾಗಿದೆ; ನಿನು ನನಗೆ ಬಹು ಮನೋಽಕರನಾಗಿದ್ದಿ. ನನ್ನ ಮೇಲಿಂದ ನಿನ್ನ

ಹೀಲತಯ ಆಳ್ಳಿಯು ಕರವಾದದ್ದೇ ನೀ; ಅದು ನಿತ್ಯ ಹೇಳಮಿಶ್ಯಿಂತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಾದದ್ದು. ಅಯಿಸ್ತು, ಹರಾತ್ಮಾಅಗಳ ಹೇಗೆ ಹರಾದರು! ಯುದ್ಧಾಯಿಧಾಗಳ ಹೇಗೆ ಹಾಕಾ ದಪ್ತ!

ಯೋನಾತಾನನ ಬಿತ್ತತ್ವದ ನೆನಪುಗಳ ದಾಖಿಲದಿನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಹಾಯಿಮಾನವಾಗಿದ್ದಪ್ರ (2 ನಮುವೇಲ 1:26, 27ಎ).

ನಿಷ್ಠೆಯು ಮುಂಬರುವ ಹೀಜಿಗೆ ಫಲಜಿಡುತ್ತದೆ. 20:42ರ ಮಾತುಗಳ 2 ನಮುವೇಲ 9:1-13 ಮತ್ತು 2 ನಮುವೇಲ 21:1-7ರಲ್ಲ ಸೆರವೇಲತು. ಯೋನಾತಾನನ ನಿಷ್ಠೆಯು ಆಶಿಂಚಾದವನನ್ನು ವಂಶಹಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಕೊಣಿತು. ನೌಲನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಂದಾಗಿ ಉಂಬಾದ ಕುಟುಂಬದ ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ತುಳ್ಳಿಕಲನಲ್ಪಣಿದ್ದು, ಯೋನಾತಾನನ ನಿಷ್ಠೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಾದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವೀರಿನಲ್ಪಣಿತು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಕೈಸ್ತರ ಗುಣಿಗಳ ನಮೂಕವಚನ್ನೇ ಯೋನಾತಾನನು ಜತ್ತಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಮುವ್ಯವಾದದ್ದು ಸಿಷ್ಟೆ. ಅವನು ಗಿಲ್ಲೊವ ಬೆಳ್ಳಿದ ಯುದ್ಧಭಾಬಿಯಿಳಿ ಭಯಕಂರ ವಾದ ಅವನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಆದರೆ ಫಿಲಷ್ಟಿಯಲಂದಾದ ನೋಲು ಎಂದಿಗೂ ಅಂತರೆ ಅಂತರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಜಯವನ್ನು ಸಂಹಾದಿಸಿದನು. ಯೋನಾತಾನನು ದುಷ್ಟ ಆಶಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ನಾಧಿಸಿದನು. ಕೊಂತ ಮತ್ತು ಹೊಣೆತಿಜ್ಞ ನಾಶ ಮಾಡಲಾರದ ದುರಾಶೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ನಂಹಾದಿಸಿದನು. ಅವನ ಅತ್ಯಂತ ಜಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಹಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವಾದರೇ: ನಿಷ್ಟೆ!

ದೇವರ ಕುಲತಾದ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದೆಯೋ? ಸ್ನೇಹಿತರ ಕುಲತಾದ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯು ನೇವೆ ಮಾಡುವ ಭಾವಪುಷ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆಯೋ? ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಕುಲತಾದ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯು ಕಳಕಳಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆಯೋ?